

AZİZ EFSTATİOS

Roma imparatorluğunun efendisi putresets Traianos döneminde (98-117) bölgede güvenilir ve sevecen bir insan olan Plakidas yaşıyordu. Plakides bir çok taburu yönetiyordu. Stratejisi ve politikası sayesinde ülkesinin bir çok düşmanı ortadan kaldırmayı başarmıştı. İyi bir komutandan başka çokta iyi bir insandı. Karısı Tatiani ile mirasını fakirlere ve ihtiyacı olanlara harcıyordu ve bu yüzden en zengininden en fakirine kadar herkes örnek Plakidas'ı övüyordu. Bu yüzden yüce Tanrı'mız onu putperestliten kurtarmak için sevgili kuluna yardım etti. Bir gün Plakidas kraldan taburları eğitme emri aldı ve böylece taburları ile beraber uygun bir bölgeye gidip kampa girdiler. Bir eğitim sonrası Plakidas oklarını alarak yakındaki bir ormana giderek hayvan avlamak istiyordu. Kısa bir aramadan sonra büyük bir geyik buldu ancak geyik kaçmayı başarınca Plakidas geyiğin peşini bıraktı. O anda bir mucize oldu. Geyiğin boynuzlarının arasında beliren bir haçın ardından geyikten şu sözler duyuldu:

- Plakidas beni neden kovalıyorsun?

Plakidas bu yaşadığı olaydan dolayı hayatında ilk defa korkmuştu. Bu konuşan kişinin kim olduğunu çok merak ediyordu.

- Ben Hristiyanların Tanrı'sıyım! Ben bütün insanların kurtarıcısıyım!

Tek ve gerçek olan Tanrı'nın karşısına bir geyik gibi çıkıp onunla konuşması kendisini çok duygulandırmıştı. Kamp süresi bittiginde sevgili karısına dönüp korku içerisinde olanları anlattı. Daha sonra Plakidas, karısı ve iki çocuğu piskopos Klimis'in yanına giderek olanları anlattılar. Gerekli eğitimi aldıktan sonra aya Agni kilisesinde vaftiz oldular. Plakidas Efstatios karısı Teopisti çocukları ise Agapios ve Teopistos ismini aldılar. O zamandan sonra şeytan o kadar çok kızdı ki Efstatios'a onu her yerde kovalamaya başladı. Bunu yapmaktaki amacı Efstatios'u bıktırıp Tanrı'sına küfür ettirmektir. Efstatios Tanrı'sını o kadar çok sevmişti ki şeytanın her türlü savaşına karşı koymaya hazırdı.

Başarılı bir savaşın ardından Efstatios kararlı onu yanına davet etti. Kral ona hem teşekkür etmek hem de onunla beraber putlara adak dilemek istiyordu. Cesur komutan yabancı devletlerle korkusuzca savaştığı gibi kralın karşısındada cesaretle Hristiyan olduğunu ve yalnızca ona adak dileyeceğini söyledi. Kral o kadar çok kızdı ki hemen makamından kovulmasını ve değeri olmayan bir köye kovulmasını emretti. Hristiyan aile hiç ağzını açmadan başlarına gelen bu olayı kabullenerek krallık mekanlarını bırakarak fakir bir eve yerleştiler. Daha aradan uzun vakit geçmeden kapılarını başka bir dert daha çaldı. Bazı hırsızlar komutanın saraydaki evinden taşındığını duydukları anda eve girerek herşeyini aldılar. Daha önceden rahat bir yaşamı yükses bir maaşı ve sağlam bir işi olan efstatios gerçek Tanrı'nın adına karısı ve çocuklarıyla mekanından uzak bir yerdeydi artık. Bu olanlara rağmen inancını kaybetmeden ona güç vermesi için her gün Tanrı'ya dua ediyordu. Her gün karısına Hristiyanlığın gerektirdiği şekilde güç veriyordu. Bir gün o köyde insanlar çok ağır bir hastalığa yakalanarak teker teker vefat ediyorlardı. Aziz bu durum üzerine ailesini korumak için artık neyi kaldı ise hepsini alıp gemi ile Suriye'ye gitme kararı aldı. Taş kalpli kaptan gemi hareket ettikten sonra o bölgenin para birimiyle adam başı 800 sester ödemelerini aksi takdirde denize atılacaklarını söyledi ancak onun o kadar parası olmadığından eşini kaptan kendisine köle olarak aldı. Gemi limana vardığında aziz karısını alamayacağından onunla vedalaştıktan sonra daha iyi bir hayat için yoluna devam etti. Günlerce yürüdükten sonra bir nehrin kenarına vardılar. Efstatios'un yapabileceği son şey artık karşıya yüzerek geçmek ve orada bir köy bulmaktı. Ancak ne yazıkki nehir büyük ve sular azgındı ve bu nedenle çocuklarının fazla saat yüzecek güçlerinin olması imkansızdı. Böylece çocuklarını bir ağacın oluğuna sakladıktan sonra dua etti ve karşı tarafa geçti. Uzun uğraşlardan sonra çocuklarını bıraktığı yere döndüğünde çocuklarının orada olmadığını görünce çok korktu. Acılı babaya bir dert daha eklenmişti böylece ve baba kayıp çocuklarına ağıt yakmaktaydı.

O zamandan sonra yakınlarında bulduğu bir delikte yaşamaya başladı efstatios ve orada Tanrı'ya gece gündüz dua ediyor Ondan her nerede bulunuyorlarsa karısını ve çocuklarını koruması için tüm kalbiyle yalvarıyordu. Bütün bu yaşadıklarına rağmen aziz Tanrı'ya yaşadığı sorunlar için şükr ediyordu çünkü biliyorduki Tanrı ona hediyesini karşılığınca verecektir. Bir gün bazı köylüler Efstatios'u bularak onu yanlarına aldılar ve Viritos denilen köye gönderdiler. Orada yaşayabilmek için bir üzüm bağında bekçi olarak çalışmaya başladı. 13 sene boyunca namusuyla çalışarak efendisinin güvenini kazandı. Bütün köylüler onun kişiliği hakkında konuşuyor onu insanlığını örnek alıyorlardı. Ama kim bilebilirdiki bu adamın bir zamanlar Roma'nın düşmanlarını yok ettiğini? Efstatios her zaman sade ve inançlı bir inandı ve bu yüzden hiç bir zaman parlak geçmişiyile övünmüyordu.

Bir diğer yandan Traianos krallığını irana kadar büyötmek istiyordu. Yabancı güçlerin Roma ordusuna saldırması sonucunda ise Roma ordusunda büyük kayıplar meydana gelmişti. Roma ordusunun komutanları bu akınlardan kurtulmanın tek yolunun Efstatios'u geri çağırarak olduğunu karar verdiler. Kral hemen bir emir çıkartarak azizin geri getirilmesini emretti. Uzun bir aradan sonra askerler azizi bularak ona kendilerini savaşta önderlik yapmasını önerdiler. Aziz yeniden kıyafetlerini giymeyi kabul etti. Aziz köyden giderken köylüleriyle vedalaştı ve o zaman köylüler bağlarını koruyan bu adamın gerçek kimliğini anladılar.

Roma yolunda bir çok şehir azizi övüyor onu sevgi ile karşılıyordu çünkü tek kurtuluş yolları azizin onlara savaşta liderlik etmesi idi. Aziz bir şehirden geçerken yüce Tanrı karı kocanın tekrar buluşmasını istedi ve aziz eşini yıllardan sonra buldu. Her ikiside hallerinden memnun bir şekilde Romaya doğru yollarına devam ettiler. Orada onları dahada mutlu bir haber bekliyordu. Her iki çocukları da sağ her ikiside Roma ordusunda düşmanlarla savaşmak için asker olmuş gençlerdi. Zor ve çetin geçen savaşların ardından Roma'nın düşmanları geri çekilmek

zorunda kaldılar. O zamandan sonra tekrar birleşen aile mutluluk içerisinde yaşadı.

O zamanlar kral Traianos vefat ederek yerini Hristiyan düşmanı olan oğlu Adrianos'a bıraktı. Bütün krallıkta barış sağlandıktan sonra kral yenilgisiz komutanını ona teşekkür etmek ve putlara adak dilemek için yanına çağırdı. Binlerce insan azize sevgi gösterisinde bulunmak için toplandı. Aziz ailesiyle beraber mekana geldiğinde herkes hep bir ağızdan onun ismini bağırıyordu. Kral o sırada komutanını putlara adak dilemek için yanına çağırdı. Aziz kendisine sunulan sonsuz zenginliğe önem vermeyerek binlerce insanın önünde şunları söyledi:

- Gerçek Tanrı yalnızca bir tanedir, insanların kurtarıcısı Mesih İsa'dır o. Ben yalnızca Ona inanır yalnızca Onu Tanrım olarak kabul ederim.

Kral bunun üzerine azizin eşine ve çocuklarına putlara tapınmaları emrini verdi ama onlarda bunu red ederek cesaret içerisinde tek ve gerçek olan Mesih İsa'yı kabul ettiler. Kral azizin savaşlardaki başarısını unutup kendisinin ve ailesinin acımasızca dövülmesini emretti. Aziz ve ailesi acımasız işkencelere boyun eğmediğinden onları hapse attılar ve bir kaç gün sonra onları hayvanlara yem yapmak için şehrin arenasına götürdüler ancak hayvanlar Tanrı'nın isteği doğrultusunda azizlere dokunmadılar. Bunun üzerine aileyi yanan bir kazanın içerisinde üç günlüğüne yakma kararı aldılar. Böylece azizlerin kutsal bedenleri Tanrı'ya teslim olurken azizlerin bedenleri ateşten kesinlikle zarar görmemiş bir şekilde bulundular. Bu olaylardan uygulanan hristiyanlar bedenleri alarak onlara layık bir şekilde gömdüler. Olayın olduğu tarih 126 yılının Eylül ayıydı. Azizin ve ailesinin yortusu kilisemiz tarafından her sene 20 Eylülde kutlanmaktadır.